

Arrest

nr. 252 222 van 6 april 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. RAHOU
Emiel Banningstraat 6
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. RAHOU en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) in Khoni. Na het vervolledigen van uw middelbaar onderwijs werkte u als vrachtwagenchauffeur en als chauffeur van een minibus.

U was actief voor de politieke partij UNM van 2001 tot aan de komst van de nieuwe regering van Georgian Dream in 2012. U was de persoonlijke chauffeur voor de burgemeester van uw dorp, Zurab Djibukhaia. U spendeerde veel van uw vrije tijd samen met andere leden van de UNM en ontmoette onder andere ook Mikhael Sakashvili, de voormalige president van Georgië en voormalige voorzitter van de UNM.

In 2012 ging u samenwonen met uw huidige vrouw A. S. (...) (CGVS ref. X, O.V. X). A. (...) had reeds twee zonen uit haar eerste huwelijk, nl Gi. (...) (°6/5/2002) en Lu. (...) (°13/08/2007).

Op een gegeven moment kocht u een auto van een zekere L. (...). U maakte met haar een contract op waarin stond dat u gedurende twee jaar lang maandelijks 100 dollar aan haar moest betalen. In 2017 verliep deze periode en had u het volledige vooropgestelde bedrag aan L. (...) betaald. L. (...) bleef u echter geld vragen.

Vanaf 2017 werd u lastig gevallen door twee agenten die actief waren bij de politie. Gia Keladze was hoofd van de politie van de afdeling Didube Chughureti en Islami was een rechercheur bij de politie van Isani Samgori. Deze rechercheur zou de minnaar zijn van L. (...). L. (...) zou via hen druk op jullie hebben gezet om haar meer geld te betalen. In de periode van 2017 tot en met uw vertrek kende u verschillende problemen met deze twee personen. Zo werd u tot drie maal toe door hen gearresteerd, werd u ongeveer 10 keer opgeroepen op het politiekantoor en werd u verschillende keren meegenomen voor een drugstest. Eén van de keren dat u bij de politie aanwezig was werd u zwaar door hen in elkaar geslagen. U verloor drie tanden en brak een been. Uw schoonmoeder Li. (...) diende drie dagen na dit incident een klacht in bij de politie. Via jullie kennis I.S. (...) kregen jullie echter de boodschap dat jullie moesten zwijgen en dat Li. (...) haar klacht moest intrekken.

In mei 2019 gaven jullie jullie huis in pacht, verlieten jullie Tbilisi en verhuisden jullie naar je schoonouders in Abasha. In deze periode werkten u en uw vrouw op de markt en maakten jullie de papieren voor jullie reis in orde. Op 29 januari 2020 verlieten jullie Georgië met het vliegtuig. Jullie dienden een verzoek tot internationale bescherming in op 4 februari 2020.

Na jullie vertrek hoorden jullie via uw schoonvader dat er een opsporingsbevel en een uitreisverbod op uw naam zou zijn uitgevaardigd. Jullie vermoeden dat L. (...) en haar vriend hierachter zitten.

Ter staving van jullie verzoek tot internationale bescherming legden jullie volgende documenten neer: de paspoorten van u, uw vrouw en Gi. (...) en Lu. (...), enkele documenten in verband met jullie reis naar België, jullie huwelijksakte, de geboorteaktes van Lu. (...) en Gi. (...) met vertaling, de volmacht van de biologische vader van Gi. (...) en Lu. (...) waarin staat dat ze met hun moeder mogen reizen, een abonnement van het openbaar vervoer en een kaart waaruit volgens uw vrouw zou blijken dat jullie een sociale tegemoetkoming krijgen.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië gearresteerd te worden. U zou, nadat u een lening had afgesloten, zijn afgeperst door een vrouw genaamd L. (...) en enkele politieagenten. Na jullie vertrek uit Georgië zou de vriend van L. (...), een politieagent, naar uw schoonvader hebben gebeld en gezegd dat er een arrestatiebevel en uitreisverbod op uw naam is (CGVS A. (...) p. 7).

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn niet geloofwaardig.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u en uw vrouw inconsistente verklaringen afleggen omtrent jullie vervolgers. In het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat er nog twee andere personen bij L. (...) en haar activiteiten betrokken waren. U verklaarde dat uw vrouw werd lastig gevallen door een politiemedewerker van de afdeling 'Didube Chughureti' met de naam 'Gia Keladze'. U voegde onmiddellijk hieraan toe dat er een andere rechercheur bij was die bij de afdeling van de politie van Isani Samgori werkte en de voornaam 'Islami' had (CGVS G. (...) p. 9). Wanneer u later gevraagd werd of uw vrouw door de rechercheur werd lastig gevallen, antwoordde u bevestigend en vertelde u wederom dat deze 'Islam' met zijn voornaam heette (CGVS G. (...) p. 16). Uw vrouw verklaarde dan weer dat jullie waren lastig gevallen door L. (...) en haar vriend 'Gio Kutadeladze' (CGVS A. (...) p. 9). Deze Gio was tevens de persoon die haar persoonlijk lastig viel. Dit is echter een andere familienaam dan degene die door u werd vermeld. Daarenboven is de persoon die uw vrouw identificeert als diegene die haar persoonlijk lastig viel zeker niet de persoon die volgens u uw vrouw zou hebben lastig gevallen. Daarenboven bleek uw vrouw niet op de hoogte van het feit dat er nog een andere persoon betrokken was bij jullie aanhoudende problemen met L. (...) en Gio (CGVS A. (...) p. 10). Wanneer uw vrouw later geconfronteerd werd met het feit dat u nog een derde persoon had vermeld die betrokken zou zijn geweest bij jullie problemen, verklaarde ze dat u niet alles aan haar vertelde, dat ze emotioneel was en door de zorgen bijna niet sliep en u daardoor misschien iets voor haar verzwegen (CGVS A. (...) p. 17).

Dit is echter nog steeds geen verklaring voor de opgemerkte tegenstrijdigheid met betrekking tot de naam van de persoon door wie uw vrouw werd lastig gevallen. Omtrent de functie van deze persoon waren jullie verklaringen evenmin consistent. Zo verwees u tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) voortdurend naar een 'onderzoeksrechter' met wie u problemen had (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Hiernaar gevraagd tijdens uw interview op het CGVS verklaarde u dan weer dat u toen deze rechercheur had bedoeld (CGVS G. (...) p. 18). Er is echter een wezenlijk verschil tussen de functie van een rechercheur bij de politie of een onderzoeksrechter, waardoor het dan ook uitermate vreemd is en weinig geloofwaardig dat u deze bewoordingen zomaar door elkaar zou gebruiken (CGVS G. (...) p. 15). Uw vrouw verklaarde dan weer dat zij niet wist of de persoon die haar lastig viel in het verleden onderzoeksrechter of rechercheur was geweest, maar vermeldde dat hij advocaat was op het moment dat zij hem leerde kennen (CGVS A. (...) p. 10).

Ten derde kunnen jullie verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten evenmin overtuigen. Zo verklaarde u zelf dat u drie keer gearresteerd werd (CGVS G. (...) p. 11), dat u zeker 10 maal werd opgeroepen bij de politie (CGVS G. (...) p. 11), dat u enkele keren door de politie naar de afdeling werd meegenomen (CGVS G. (...) p. 16) en dat u eenmaal zwaar werd geslagen (CGVS G. (...) p. 12). Volgens de verklaringen die u aflegde tijdens uw interview op de DVZ werd u zelfs éénmaal voor 24 uur in een cel vastgehouden (CGVS vragenlijst nr. 3.1). Uw vrouw bleek weliswaar op de hoogte van het feit dat u éénmaal zwaar door de politie werd geslagen, maar zij verklaarde echter dat u nooit gearresteerd werd en dat u nooit werd meegenomen naar het politiebureau. Ze wist niet of u – buiten de keer dat u zwaar werd geslagen – op andere momenten bij de politie was geweest, of dat u op andere momenten door de politie werd vastgehouden, noch of u ooit voor langere tijd had vastgezeten (CGVS A. (...) p. 13, 17). Geconfronteerd met uw verklaringen, verklaarde uw vrouw dat u hier niets over aan haar had verteld en dat zij hier niets over wist (CGVS A. (...) p. 17). Deze uitleg overtuigt niet. Wanneer u op het einde van uw interview gevraagd werd of uw vrouw op de hoogte was van alles wat u verteld had verklaarde u aanvankelijk dat er veel was dat uw vrouw niet wist. Gevraagd wat uw vrouw dan niet wist verklaarde u dat u 4.000 USD had betaald zonder dat ze hiervan op de hoogte was. Gevraagd of er nog andere zaken waren die uw vrouw niet wist, verklaarde u dat het misschien ging over details, maar dat zij eigenlijk alles wist en dat jullie nooit iets voor elkaar verborgen of verzwegen (CGVS G. (...) p. 17). Het is dan ook niet geloofwaardig dat uw vrouw niet op de hoogte zou zijn geweest van de problemen die u had met de politie. Tevens bleek uit uw verklaringen dat ze u enkele keren hadden meegenomen voor een drugstest, waarbij u ook tenminste eenmaal van thuis uit werd opgehaald (CGVS G. (...) p. 16). Er kan dan ook verwacht worden dat uw vrouw hiervan op de hoogte zou zijn. Het feit dat uw vrouw niet op de hoogte is van het merendeel van de problemen die u kende tijdens de laatste jaren voor jullie vertrek doet in zeer sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Ten vierde is het opmerkelijk dat uw vrouw tijdens het interview bij de DVZ helemaal niets vertelde over de concrete problemen die jullie zouden hebben gekend met politieagenten die jullie afpersten. Ten aanzien van de DVZ verklaarde ze enkel dat u twee jaar geleden via een afbetalingsplan een auto had gekocht. De afbetaling verliep moeizaam waardoor jullie in de problemen geraakten en de schulden niet meer konden betalen. In die periode verloor ze haar job waardoor ze u niet kon helpen bij het afbetalen van de schulden. De schuldeiser 'L. (...)' diende een klacht in bij de politie. De laatste periode konden jullie de schulden niet meer betalen en daarom verlieten jullie Georgië (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Indien u daadwerkelijk bijna dood werd geslagen door corrupte politieagenten die u bedreigden (CGVS A. (...) p. 8), indien uw vrouw daadwerkelijk geïntimideerd en gestalkt werd door dezelfde personen en indien de problemen met deze personen vanaf 2017 tot en met jullie vertrek uit Georgië bleven voortduren, kan van uw vrouw verwacht worden dat zij hierover iets vermeld zou hebben tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw vrouw verklaarde bij aanvang van haar onderhoud op het CGVS dat jullie niet alles hadden verteld tijdens jullie interview op de DVZ, dat jullie een beetje zenuwachtig waren en niet goed wisten wat belangrijk was in het verhaal. Wanneer haar daarop werd gevraagd waarom ze niet alles had verteld, verklaarde ze dat ze niet uitgebreid verteld had en dat ze vooral de details niet had vermeld (CGVS A. (...) p. 2). Deze uitleg biedt echter geen verklaring voor de flagrante omissies in de verklaringen van uw vrouw ten aanzien van de DVZ. Zo dient immers opgemerkt te worden dat het niet de details waren die uw vrouw niet vermeldde op de DVZ maar de kern van jullie relaas, namelijk dat jullie bedreigd en onderdrukt werden door corrupte politieagenten die u daarenboven hard hadden aangepakt en haar hadden gestalkt. Het feit dat uw vrouw hier niets over vermeldde tijdens haar interview op de DVZ doet dan ook in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Ten vijfde is het zeer opmerkelijk dat jullie – indien jullie daadwerkelijk sinds 2017 problemen hadden met L. (...) en haar handlangers, jullie nog tot mei 2019 op hetzelfde adres in Tbilisi bleven wonen (CGVS G. (...) p. 3) en dat het idee om te vertrekken niet veel eerder bij jullie opkwam. Zo verklaarde uw vrouw – wiens internationaal paspoort werd uitgereikt op 27 maart 2019 (zie stuk 2 groene map) – immers dat zij nog niet aan vertrekken dacht op het moment dat zij haar paspoort aanvraagde (CGVS A. (...) p. 8). Het lijkt evenmin weinig logisch dat jullie na jullie vertrek uit Tbilisi nog ongeveer acht

maanden (tot 29 januari 2020) bij jullie schoonouders zouden blijven in Georgië (CGVS G. (...) p. 7), waar jullie naar eigen zeggen nog maandelijks stortingen bleven doen naar de rekening van L. (...) (CGVS G. (...) p. 14). De verklaring van uw vrouw dat jullie zo lang bleven omdat het moeilijk was met de kinderen uit het land te vertrekken en omdat jullie hoopten dat ze jullie op een dag met rust zouden laten (CGVS A. (...) p. 16), lijkt weinig waarschijnlijk. Indien jullie daadwerkelijk in zulke moeilijke omstandigheden verbleven kan verwacht worden dat jullie net omwille van de kinderen zouden vertrekken. Jullie verklaarden immers zelf dat de kinderen bedreigd werden door deze personen, dat uw zoon Lu. (...) heel angstig was door de problemen en dat ze veel hebben meegemaakt in Georgië (CGVS G. (...) p. 8, 10, CGVS A. (...) p. 16).

Uzelf en uw vrouw A. (...) verklaarden dat jullie verder, omwille van jullie financiële problemen, voor de kinderen vreesden dat zij op straat zouden belanden en geen huis zouden hebben (CGVS G. (...) p. 17, CGVS A. (...) p. 16-17). Wat dit betreft dient echter opgemerkt te worden dat jullie gedurende de laatste acht maand voor jullie vertrek naar België bij jullie schoonouders hebben ingewoond (CGVS G. (...) p. 3) en nog steeds contact onderhouden met jullie familie, waaruit blijkt dat jullie bij terugkeer naar Georgië over een netwerk beschikken. Bovendien dient opgemerkt te worden dat deze sociaaleconomische problemen – waaronder jullie resterende schulden eveneens vallen – niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn deze problemen het gevolg van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiare bescherming.

Uzelf verklaarde dat u politiek actief was geweest en dat dit de reden was waarom u in België zat (CGVS G. (...) p. 6). U zou actief zijn geweest voor de Nationale Partij van het jaar 2001 tot het jaar 2011. U was chauffeur en hielp burgemeester Zura Djibukhaia. U zou veel tijd hebben doorgebracht met mensen van de nationale partij, soms was Mikael Sakashvili hier ook bij. Nadat de nieuwe regering aan de macht kwam, werd u een paar keer door de politie ondervraagd over waar u met hen samen was, waarover ze spraken,... (CGVS G. (...) p. 6). Wanneer later tijdens het onderhoud echter werd gevraagd naar de problemen die u in Georgië had gekend verklaarde u dat u voor 2017 geen problemen had gehad met de overheid en dat u met niemand anders van de Georgische overheid problemen had gekend buiten deze twee personen (CGVS G. (...) p. 8, 17). Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd werden uw problemen met L. (...) en de politieagenten ongeloofwaardig bevonden, waardoor dan ook niet kan blijken dat u in Georgië geloofwaardige, ernstige problemen hebt gekend omwille van uw politieke opinie of activiteiten die, blijkens uw verklaringen, niet de reden vormden voor jullie vertrek uit Georgië.

Ten slotte dient een totaal gebrek aan documenten ter staving van uw asielrelaas vastgesteld te worden. Hoewel er van u verwacht kan worden dat u uw problemen met verschillende documenten zou kunnen staven, blijft u hierbij in gebreke. Zo kon u geen bewijs voorleggen van uw contract met L. (...), kan u geen bewijs voorleggen van de betalingen aan L. (...), legt u geen medische document neer in verband met de verwondingen die u zou hebben opgelopen, geen kopie van de klacht die uw schoonmoeder Li. (...) zou hebben ingediend en geen bewijs van het feit dat er momenteel een opsporingsbevel en een uitreisverbod op uw naam in Georgië zouden zijn. Gevraagd naar medische documenten verklaarde u dat u hiervoor naar uw moeder zou bellen en uw moeder zou vragen deze documenten op te zoeken (CGVS G. (...) p. 12). U verklaarde dat niemand in Georgië documenten krijgt indien deze ergens klacht indient en u dus uw klacht niet kon bewijzen. Uw vrouw zou aan haar ouders vragen om het uitreisverbod en opsporingsbevel door te sturen zodat ze deze nog na het gehoor zouden kunnen bezorgen (CGVS A. (...) p. 12). Gevraagd echter waarom jullie deze documenten nog niet konden voorleggen ten tijde van het interview verklaarde ze dat jullie niet wisten dat jullie zoiets nodig hadden (CGVS A. (...) p. 12). Deze uitleg volstaat niet. Jullie zijn reeds sinds eind januari 2020 in België en hadden op 4 maart 2020 jullie interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin jullie werd gevraagd naar documenten die jullie identiteit en aangehaalde feiten staven. Uw vrouw haalde bij aanvang van haar onderhoud op het CGVS daarenboven zelf aan dat haar tijdens het vorige interview naar documenten van Georgië werd gevraagd (CGVS A. (...) p. 2). De verklaring dat jullie niet wisten dat dit nodig was, is dan ook niet geloofwaardig. Het feit dat jullie geen documenten kunnen voorleggen van jullie problemen is reeds een eerste indicatie van de ongeloofwaardigheid van jullie relaas.

De door jullie voorgelegde documenten werpen geen ander licht op voorgaande situatie. De paspoorten van u, uw vrouw en Gi. (...) en Lu. (...), jullie huwelijksakte en de geboorteaktes van Lu. (...) en Gi. (...) bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot jullie reis, die in deze beslissing echter niet in twijfel worden getrokken. De documenten met betrekking tot jullie reis naar Europa, tonen aan hoe jullie naar België zijn gereisd, maar zeggen niets over jullie vrees bij terugkeer. De volmacht van de biologische vader van Gi. (...) en Lu. (...) toont aan dat de kinderen met zijn toestemming Georgië mochten verlaten. Het abonnement van het openbaar vervoer en de kaart die volgens uw vrouw aantonen dat jullie sociale bijstand kregen in Georgië (CGVS Ana p. 2) zeggen slechts iets over

jullie sociaaleconomische toestand in Georgië, maar tonen niet aan dat jullie een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op extra schade zouden lopen.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de "Schending van artikel 48/3 en 48/7 van de Vreemdelingenwet; schending art. 4.1 Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming; schending van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van het materiële motiveringsbeginsel, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel."

Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en geeft aan dat de bestreden beslissing onjuist en onvolledig is gemotiveerd.

Vervolgens geeft verzoeker een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en stelt hij: "Onder verwijzing naar artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 stelt verzoeker dat het CGVS in de bestreden beslissing de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan."

Met betrekking tot de aan hem verweten inconsistenties inzake zijn vervolger, betoogt verzoeker:

"Het CGVS verwijt verzoeker en zijn echtgenote inconsistente verklaringen afgelegd te hebben omtrent hun vervolgers. Er zou onduidelijkheid zijn rond de achternaam van één van de vervolgers en de identiteit van een andere vervolger.

Verzoeker wenst te benadrukken dat de vermelde "inconsistentie" een loutere foutieve notering is van de PO dan wel een foutieve spelling van de tolk.

De aangehaalde zogenaamde inconsistentie betreft immers het verschil tussen de naam "Gia KELADZE" en de naam "Gio KUTADELADZE". Het weze duidelijk dat er hier enkel sprake is van een miscommunicatie en dat "Gia KELADZZE" en "Gio KUTADELADZE" weldegelijk dezelfde persoon is.

Verzoeker en zijn echtgenote hebben verweerder dus niet willen misleiden nu er slechts sprake is van een miscommunicatie.

Verder verwijt het CGVS verzoeker het bij het interview bij DVZ steeds over een "onderzoeksrechter" gehad te hebben en bij het persoonlijk onderhoud bij het CGVS over een "rechercheur" gehad te hebben. Het CGVS stelt dat het weinig geloofwaardig is dat verzoeker deze woorden door elkaar gebruikt zou hebben. Verzoeker stelt dat deze stelling niet ernstig genomen kan worden nu het verhoor bij de DVZ steeds zeer kort is en er geen mogelijkheid voorhanden is eventuele opmerkingen hieromtrent te formuleren."

Waar geoordeeld wordt dat de vervolgingsfeiten weinig overtuigend zijn, doet verzoeker gelden:

"Verzoeker wenst te benadrukken dat hij op het einde van het persoonlijk onderhoud zelf heeft aangegeven dat er veel is dat zijn vrouw niet weet en dat zijn vrouw niet op de hoogte is van alle details. Verzoeker wenste zijn vrouw destijds te beschermen en deelde haar niet alles mee. In dat opzicht is het begrijpelijk en aannemelijk dat zijn vrouw niet op de hoogte is van alle gebeurtenissen.

Verzoekster vreest weldegelijk vervolging door L. (...) en haar twee handlangers. Dit omdat L. (...) en haar twee handlangers geld blijven afpersen van verzoeker en zijn gezin. Geld dat ze helemaal niet meer verschuldigd zijn nu verzoeker de wagen inzake reeds volledig heeft afbetaald. Verzoeker en zijn gezin zijn het slachtoffer van afpersing van L. (...) en haar twee handlangers, in casu twee corrupte politieagenten.

Verzoeker gaf verdere duidelijke, samenhangende en geloofwaardige verklaringen aangaande de bedreigingen die hij reeds ondergaan is.

Verzoeker gaf in het verloop van het verhoor meerdere malen gedetailleerde informatie over hoe de schuld ontstaan is, over hoe L. (...) en haar twee handlangers hem afpersten en bedreigden en de moeilijkheden die dit met zich meebracht voor hem en zijn gezin. Klaarblijkelijk volstonden deze gegevens niet omdat het niet dat ene gegeven was dat verweerder in gedachten had."

Betreffende het verwijt dat zijn vrouw de kern van zijn relaas niet vermeldde bij de DVZ, voert verzoeker aan:

"Vooreerst wenst verzoeker te herhalen dat hij en zijn echtgenote bij de DVZ, zoals iedereen, slechts de mogelijkheid kreeg om een zo kort mogelijk overzicht te geven. Het niet vermelden van alle relevante gebeurtenissen kan hen dan ook bezwaarlijk verweten worden.

Verder wenst verzoeker te benadrukken dat zijn echtgenote bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS onmiddellijk heeft aangegeven dat ze niet alles hadden verteld tijdens het interview bij DVZ, dat ze een beetje zenuwachtig waren en dat ze niet goed wisten wat het belangrijkste was om te vertellen tijdens het korte interview.

Verweerder dient te weten (en weet) dat dit interview bij DVZ bijzonder kort is en men er niet de kans krijgt het gehele vluchtverhaal uit de doeken te doen. Hij kan hier dan ook niet serieus naar verwijzen.

De echtgenote van verzoeker stelde dit ook duidelijk in haar verhoor bij het CGVS.

Bovendien maakte de echtgenote van verzoeker wel degelijk melding van het afbetalingsplan, de schulden en dat ze hierdoor in de problemen geraakten. Zij kreeg echter niet de kans om hier verder op in te gaan. Verzoeker wenst hier te benadrukken dat verweerder op dit punt niet doorgevraagd heeft, zodat de echtgenote van verzoeker alle onduidelijkheid uit de wereld kon helpen of meer details kon verschaffen."

Omtrent de vaststelling dat verzoeker en zijn gezin nog lang op hetzelfde adres bleven wonen, verklaart verzoeker:

"Verzoeker wenst aan te halen dat het zeer veel moed vergt zijn familie en herkomstland te verlaten met zijn echtgenote en kinderen.

Verzoeker koesterde lange tijd de hoop dat de problemen met L. (...) en haar handlangers opgelost zouden geraken en verklaart hiermee hun zogenaamde laattijdig vertrek uit Georgië."

Verzoeker verwijt verweerder in zijn conclusie dat deze aan 'cherry picking' deed en zijn geloofwaardigheid aan de hand van enkele elementen trachtte te ondermijnen. Het CGVS gaf volgens hem aan elke verklaring een negatieve interpretatie. De motieven zijn niet overtuigend, verweerder zocht spijkers op laag water en verweerder gaf hem niet het voordeel van de twijfel. Verweerder heeft volgens verzoeker dan ook geen zorgvuldig onderzoek gevoerd en de bestreden beslissing moet worden vernietigd.

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de "Schending van artikel 48/3 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en van het artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951; Schending van het materiële motiveringsbeginsel, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel."

Verzoeker herhaalt in dit kader de aangevoerde problemen en vrees, geeft aan dat hij reeds een keer zwaar werd geslagen en stelt dat verweerder dit nergens betwist. Gezien hij reeds werd vastgehouden en gemarteld, bestaat er volgens verzoeker overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet een duidelijke aanwijzing voor het bestaan van een vrees.

"Verweerder maakt absoluut niet aannemelijk dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat de vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Verweerder liet na dit te onderzoeken, laat staan om de reeds opgelopen schade als een duidelijke aanwijzing te beschouwen."

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingestatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn voorgaande betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. De schending van het vertrouwensbeginsel wordt door hem dan ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 4.1 van richtlijn 2011/95/EU, dient voorts te worden opgemerkt dat een richtlijn zich in beginsel richt tot de lidstaten. Richtlijnen dienen, om hun volle werking in de nationale rechtsorde te kunnen krijgen, door middel van nationale uitvoeringswetgeving in die rechtsorde te worden omgezet. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie kunnen, in gevallen waarin de bepalingen van een richtlijn inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn dan wel rechten vastleggen die particulieren tegenover de staat kunnen doen gelden, justitiabelen zich voor de nationale rechter op die bepalingen beroepen tegenover de staat, wanneer deze hetzij verzuimd heeft de richtlijn binnen de termijn in nationaal recht om te zetten, hetzij dit op onjuiste wijze heeft gedaan.

De Raad wijst erop dat artikel 4.1 van richtlijn 2011/95/EU werd omgezet naar Belgisch recht in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft deze bepaling te dezen geen directe werking en kan verzoeker zich niet rechtsgeldig beroepen op de schending van deze bepaling.

Met de inhoud van het gestelde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, wordt in hetgeen volgt rekening gehouden.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. Verzoeker betwist de bestreden beslissing evenmin waar met recht wordt gemotiveerd:

“Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 december

2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.6. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van een zekere L. en enkele politieagenten.

Omtrent de door verzoeker aangevoerde asielmotieven, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u en uw vrouw inconsistente verklaringen afleggen omtrent jullie vervolgers. In het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat er nog twee andere personen bij L. (...) en haar activiteiten betrokken waren. U verklaarde dat uw vrouw werd lastig gevallen door een politiemedewerker van de afdeling ‘Didube Chughureti’ met de naam ‘Gia Keladze’. U voegde onmiddellijk hieraan toe dat er een andere rechercheur bij was die bij de afdeling van de politie van Isani Samgori werkte en de voornaam ‘Islami’ had (CGVS G. (...) p. 9). Wanneer u later gevraagd werd of uw vrouw door de rechercheur werd lastig gevallen, antwoordde u bevestigend en vertelde u wederom dat deze ‘Islam’ met zijn voornaam heette (CGVS G. (...) p. 16). Uw vrouw verklaarde dan weer dat jullie waren lastig gevallen door L. (...) en haar vriend ‘Gio Kutadeladze’ (CGVS A. (...) p. 9). Deze Gio was tevens de persoon die haar persoonlijk lastig viel. Dit is echter een andere familienaam dan degene die door u werd vermeld. Daarenboven is de persoon die uw vrouw identificeert als diegene die haar persoonlijk lastig viel zeker niet de persoon die volgens u uw vrouw zou hebben lastig gevallen. Daarenboven bleek uw vrouw niet op de hoogte van het feit dat er nog een andere persoon betrokken was bij jullie aanhoudende problemen met L. (...) en Gio (CGVS A. (...) p. 10). Wanneer uw vrouw later geconfronteerd werd met het feit dat u nog een derde persoon had vermeld die betrokken zou zijn geweest bij jullie problemen, verklaarde ze dat u niet alles aan haar vertelde, dat ze emotioneel was en door de zorgen bijna niet sliep en u daardoor misschien iets voor haar verzwegen (CGVS A. (...) p. 17). Dit is echter nog steeds geen verklaring voor de opgemerkte tegenstrijdigheid met betrekking tot de naam van de persoon door wie uw vrouw werd lastig gevallen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Voor de vaststellingen inzake de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en deze van zijn echtgenote omtrent de tweede politieagent waarmee zij al dan niet problemen zouden hebben gehad en die zijn echtgenote al dan niet zou hebben lastiggevalen, biedt verzoeker niet de minste uitleg. Bijgevolg blijven deze vaststellingen onverminderd overeind.

Ter verklaring van de tegenstrijdigheid inzake de achternaam van de eerste politieagent en om de beweerd miscommunicatie aannemelijk te maken kan verzoeker te dezen verder bezwaarlijk volstaan met de algemene, louter hypothetische en ongefundeerde bewering dat *“de vermelde ‘inconsistentie’ een loutere foutieve notering is van de PO dan wel een foutieve spelling van de tolk”*. Vooreerst zijn de verschillen tussen verzoekers voormelde verklaringen en deze van zijn echtgenote dermate duidelijk en opvallend dat deze geenszins kunnen worden verklaard door deze vermeende, door verzoeker aangevoerde, miscommunicatie. Verzoeker maakt zijn blote beweringen daarenboven in het geheel niet *in concreto* aannemelijk. Voorts kan in dit kader worden opgemerkt dat bij de aanvang van hun respectieve persoonlijke onderhouds bij het CGVS aan verzoeker en diens echtgenote werd gevraagd of zij de tolk begrepen en dat er werd verduidelijkt dat zij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – moesten aangeven. Zij deden zulks niet. Evenmin formuleerden zij of de advocaat die verzoeker bijstond tijdens diens persoonlijk onderhoud enige opmerking in deze zin wanneer zij daartoe aan het einde van het persoonlijk onderhoud de kans kregen. Integendeel gaven zij beide expliciet aan dat zij de tolk goed hadden begrepen en dat de gestelde vragen duidelijk waren. Verder blijkt uit de inhoud van de notities van hun respectieve persoonlijke onderhouds dat deze onderhouds op normale wijze zijn geschied en kunnen hieruit geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Omtrent de functie van deze persoon waren jullie verklaringen evenmin consistent. Zo verwees u tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) voortdurend naar een ‘onderzoeksrechter’ met wie u problemen had (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Hiernaar gevraagd tijdens uw interview op het CGVS verklaarde u dan weer dat u toen deze rechercheur had bedoeld (CGVS G. (...) p. 18). Er is echter een wezenlijk verschil tussen de functie van een rechercheur bij de politie of een onderzoeksrechter, waardoor het dan ook uitermate vreemd is en weinig geloofwaardig dat u deze bewoordingen zomaar door elkaar zou gebruiken (CGVS G. (...) p. 15). Uw vrouw verklaarde dan weer dat zij niet wist of de persoon die haar lastig viel in het verleden onderzoeksrechter of rechercheur was

geweest, maar vermeldde dat hij advocaat was op het moment dat zij hem leerde kennen (CGVS A. (...) p. 10)."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Hoe het gegeven dat het gehoor bij de DVZ kort was zou kunnen verklaren waarom hij aldaar voortdurend verwees naar een 'onderzoeksrechter' in plaats van naar een 'rechercheur' (zoals aangehaald bij het CGVS), kan immers niet worden ingezien. Dit geldt nog des te meer nu zijn verklaringen bij de DVZ aan hem werden voorgelezen, waarna hij deze uitdrukkelijk ondertekende voor akkoord. Hiermee gaf hij aan dat deze verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Voor de vaststelling dat zijn vrouw daarenboven aangaf dat de persoon die haar lastig viel, in het verleden onderzoeksrechter of rechercheur was maar dat deze op het moment waarop zij hem leerde kennen advocaat was, biedt verzoeker verder niet de minste uitleg.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Ten derde kunnen jullie verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten evenmin overtuigen. Zo verklaarde u zelf dat u drie keer gearresteerd werd (CGVS G. (...) p. 11), dat u zeker 10 maal werd opgeroepen bij de politie (CGVS G. (...) p. 11), dat u enkele keren door de politie naar de afdeling werd meegenomen (CGVS G. (...) p. 16) en dat u eenmaal zwaar werd geslagen (CGVS G. (...) 12). Volgens de verklaringen die u aflegde tijdens uw interview op de DVZ werd u zelfs éénmaal voor 24 uur in een cel vastgehouden (CGVS vragenlijst nr. 3.1). Uw vrouw bleek weliswaar op de hoogte van het feit dat u éénmaal zwaar door de politie werd geslagen, maar zij verklaarde echter dat u nooit gearresteerd werd en dat u nooit werd meegenomen naar het politiebureau. Ze wist niet of u – buiten de keer dat u zwaar werd geslagen – op andere momenten bij de politie was geweest, of dat u op andere momenten door de politie werd vastgehouden, noch of u ooit voor langere tijd had vastgezeten (CGVS A. (...) p. 13, 17). Geconfronteerd met uw verklaringen, verklaarde uw vrouw dat u hier niets over aan haar had verteld en dat zij hier niets over wist (CGVS A. (...) p. 17). Deze uitleg overtuigt niet. Wanneer u op het einde van uw interview gevraagd werd of uw vrouw op de hoogte was van alles wat u verteld had verklaarde u aanvankelijk dat er veel was dat uw vrouw niet wist. Gevraagd wat uw vrouw dan niet wist verklaarde u dat u 4.000 USD had betaald zonder dat ze hiervan op de hoogte was. Gevraagd of er nog andere zaken waren die uw vrouw niet wist, verklaarde u dat het misschien ging over details, maar dat zij eigenlijk alles wist en dat jullie nooit iets voor elkaar verborgen of verzwegen (CGVS G. (...) p. 17). Het is dan ook niet geloofwaardig dat uw vrouw niet op de hoogte zou zijn geweest van de problemen die u had met de politie. Tevens bleek uit uw verklaringen dat ze u enkele keren hadden meegenomen voor een drugstest, waarbij u ook tenminste eenmaal van thuis uit werd opgehaald (CGVS G. (...) p. 16). Er kan dan ook verwacht worden dat uw vrouw hiervan op de hoogte zou zijn. Het feit dat uw vrouw niet op de hoogte is van het merendeel van de problemen die u kende tijdens de laatste jaren voor jullie vertrek doet in zeer sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Met de loutere herhaling van de verklaring dat zijn vrouw niet van alles op de hoogte zou zijn, doet verzoeker immers op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande. Deze vaststellingen gelden overigens nog des te meer nu redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker en diens echtgenote, indien zij werkelijk een ernstige en geloofwaardige vrees voor vervolging koesterden, al was het maar in het kader van onderhavige procedure internationale bescherming en met het oog op hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS, het terdege met elkaar zouden hebben gehad over en elkaar zouden hebben ingelicht omtrent de cruciale elementen in het asielrelaas.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Ten vierde is het opmerkelijk dat uw vrouw tijdens het interview bij de DVZ helemaal niets vertelde over de concrete problemen die jullie zouden hebben gekend met politieagenten die jullie afpersten. Ten aanzien van de DVZ verklaarde ze enkel dat u twee jaar geleden via een afbetalingsplan een auto had gekocht. De afbetaling verliep moeizaam waardoor jullie in de problemen geraakten en de schulden niet meer konden betalen. In die periode verloor ze haar job waardoor ze u niet kon helpen bij het afbetalen van de schulden. De schuldeiser 'L. (...)' diende een klacht in bij de politie. De laatste periode konden jullie de schulden niet meer betalen en daarom verlieten jullie Georgië (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Indien u daadwerkelijk bijna dood werd geslagen door corrupte politieagenten die u bedreigden (CGVS A. (...) p. 8), indien uw vrouw daadwerkelijk geïntimideerd en gestalkt werd door dezelfde personen en indien de problemen met deze personen vanaf 2017 tot en met jullie vertrek uit Georgië bleven voortduren, kan van uw vrouw verwacht worden dat zij hierover iets vermeld zou hebben tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw vrouw verklaarde bij aanvang van haar onderhoud op het CGVS dat jullie niet alles hadden verteld tijdens jullie interview op de DVZ, dat jullie een beetje zenuwachtig waren en niet goed wisten wat belangrijk was in het verhaal. Wanneer haar daarop werd gevraagd waarom ze niet alles had verteld, verklaarde ze dat ze niet uitgebreid verteld had en dat ze vooral de details niet

had vermeld (CGVS A. (...) p. 2). Deze uitleg biedt echter geen verklaring voor de flagrante omissies in de verklaringen van uw vrouw ten aanzien van de DVZ. Zo dient immers opgemerkt te worden dat het niet de details waren die uw vrouw niet vermeldde op de DVZ maar de kern van jullie relaas, namelijk dat jullie bedreigd en onderdrukt werden door corrupte politieagenten die u daarenboven hard hadden aangepakt en haar hadden gestalkt. Het feit dat uw vrouw hier niets over vermeldde tijdens haar interview op de DVZ doet dan ook in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Ten onrechte tracht hij de frappante omissies in de verklaringen van zijn echtgenote bij de DVZ immers toe te schrijven aan het korte verloop van het gehoor aldaar. Van een verzoekster om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoekers echtgenote dermate essentiële en frappante elementen als de voormelde kernelementen en cruciale gebeurtenissen en feiten in het asielrelaas van verzoeker en diens echtgenote hierin niet zou hebben vermeld.

Tevens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ten vijfde is het zeer opmerkelijk dat jullie – indien jullie daadwerkelijk sinds 2017 problemen hadden met L. (...) en haar handlangers, jullie nog tot mei 2019 op hetzelfde adres in Tbilisi bleven wonen (CGVS G. (...) p. 3) en dat het idee om te vertrekken niet veel eerder bij jullie opkwam. Zo verklaarde uw vrouw – wiens internationaal paspoort werd uitgereikt op 27 maart 2019 (zie stuk 2 groene map) – immers dat zij nog niet aan vertrekken dacht op het moment dat zij haar paspoort aanvraagde (CGVS A. (...) p. 8). Het lijkt evenmin weinig logisch dat jullie na jullie vertrek uit Tbilisi nog ongeveer acht maanden (tot 29 januari 2020) bij jullie schoonouders zouden blijven in Georgië (CGVS G. (...) p. 7), waar jullie naar eigen zeggen nog maandelijks stortingen bleven doen naar de rekening van L. (...) (CGVS G. (...) p. 14). De verklaring van uw vrouw dat jullie zo lang bleven omdat het moeilijk was met de kinderen uit het land te vertrekken en omdat jullie hoopten dat ze jullie op een dag met rust zouden laten (CGVS A. (...) p. 16), lijkt weinig waarschijnlijk. Indien jullie daadwerkelijk in zulke moeilijke omstandigheden verbleven kan verwacht worden dat jullie net omwille van de kinderen zouden vertrekken. Jullie verklaarden immers zelf dat de kinderen bedreigd werden door deze personen, dat uw zoon Lu. (...) heel angstig was door de problemen en dat ze veel hebben meegemaakt in Georgië (CGVS G. (...) p. 8, 10, CGVS A. (...) p. 16).”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Met de loutere herhaling van de verklaring dat zij hoopten dat hun problemen opgelost zouden geraken, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaring gedane vaststellingen. Gelet op de door hem geschetste problemen en situatie, ontbeert deze verklaring iedere geloofwaardigheid. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat, zo verzoekers problemen strookten met de werkelijkheid, verwacht kon worden dat verzoeker en diens echtgenote veel eerder het idee zouden hebben gehad om hun adres en hun land van herkomst te verlaten en daartoe de nodige stappen zouden hebben gezet.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Ten slotte dient een totaal gebrek aan documenten ter staving van uw asielrelaas vastgesteld te worden. Hoewel er van u verwacht kan worden dat u uw problemen met verschillende documenten zou kunnen staven, blijft u hierbij in gebreke. Zo kon u geen bewijs voorleggen van uw contract met L. (...), kan u geen bewijs voorleggen van de betalingen aan L. (...), legt u geen medische document neer in verband met de verwondingen die u zou hebben opgelopen, geen kopie van de klacht die uw schoonmoeder Li. (...) zou hebben ingediend en geen bewijs van het feit dat er momenteel een opsporingsbevel en een uitreisverbod op uw naam in Georgië zouden zijn. Gevraagd naar medische documenten verklaarde u dat u hiervoor naar uw moeder zou bellen en uw moeder zou vragen deze documenten op te zoeken (CGVS G. (...) p. 12). U verklaarde dat niemand in Georgië documenten krijgt indien deze ergens klacht indient en u dus uw klacht niet kon bewijzen. Uw vrouw zou aan haar ouders vragen om het uitreisverbod en opsporingsbevel door te sturen zodat ze deze nog na het gehoor zouden kunnen bezorgen (CGVS A. (...) p. 12). Gevraagd echter waarom jullie deze documenten nog niet konden voorleggen ten tijde van het interview verklaarde ze dat jullie niet wisten dat jullie zoiets nodig hadden (CGVS A. (...) p. 12). Deze uitleg volstaat niet. Jullie zijn reeds sinds eind januari 2020 in België en hadden op 4 maart 2020 jullie interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin jullie werd gevraagd naar documenten die jullie identiteit en aangehaalde feiten staven. Uw vrouw haalde bij

aanvang van haar onderhoud op het CGVS daarenboven zelf aan dat haar tijdens het vorige interview naar documenten van Georgië werd gevraagd (CGVS A. (...) p. 2). De verklaring dat jullie niet wisten dat dit nodig was, is dan ook niet geloofwaardig. Het feit dat jullie geen documenten kunnen voorleggen van jullie problemen is reeds een eerste indicatie van de ongeloofwaardigheid van jullie relaas.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Verzoeker laat de bestreden beslissing eveneens volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Uzelf en uw vrouw A. (...) verklaarden dat jullie verder, omwille van jullie financiële problemen, voor de kinderen vreesden dat zij op straat zouden belanden en geen huis zouden hebben (CGVS G. (...) p. 17, CGVS A. (...) p. 16-17). Wat dit betreft dient echter opgemerkt te worden dat jullie gedurende de laatste acht maand voor jullie vertrek naar België bij jullie schoonouders hebben ingewoond (CGVS G. (...) p. 3) en nog steeds contact onderhouden met jullie familie, waaruit blijkt dat jullie bij terugkeer naar Georgië over een netwerk beschikken. Bovendien dient opgemerkt te worden dat deze sociaaleconomische problemen – waaronder jullie resterende schulden eveneens vallen – niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn deze problemen het gevolg van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiare bescherming.

Uzelf verklaarde dat u politiek actief was geweest en dat dit de reden was waarom u in België zat (CGVS G. (...) p. 6). U zou actief zijn geweest voor de Nationale Partij van het jaar 2001 tot het jaar 2011. U was chauffeur en hielp burgemeester Zura Djibukhaia. U zou veel tijd hebben doorgebracht met mensen van de nationale partij, soms was Mikael Sakashvili hier ook bij. Nadat de nieuwe regering aan de macht kwam, werd u een paar keer door de politie ondervraagd over waar u met hen samen was, waarover ze spraken,... (CGVS G. (...) p. 6). Wanneer later tijdens het onderhoud echter werd gevraagd naar de problemen die u in Georgië had gekend verklaarde u dat u voor 2017 geen problemen had gehad met de overheid en dat u met niemand anders van de Georgische overheid problemen had gekend buiten deze twee personen (CGVS G. (...) p. 8, 17). Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd werden uw problemen met L. (...) en de politieagenten ongeloofwaardig bevonden, waardoor dan ook niet kan blijken dat u in Georgië geloofwaardige, ernstige problemen hebt gekend omwille van uw politieke opinie of activiteiten die, blijkens uw verklaringen, niet de reden vormden voor jullie vertrek uit Georgië.”

Ook deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze volledig onverlet laat, blijven zij onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas en de vermeende, hieruit voortgesproten problemen en nood aan internationale bescherming.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoeker deze niet aanvecht of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De door jullie voorgelegde documenten werpen geen ander licht op voorgaande situatie. De paspoorten van u, uw vrouw en Gi. (...) en Lu. (...), jullie huwelijksakte en de geboorteaktes van Lu. (...) en Gi. (...) bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot jullie reis, die in deze beslissing echter niet in twijfel worden getrokken. De documenten met betrekking tot jullie reis naar Europa, tonen aan hoe jullie naar België zijn gereisd, maar zeggen niets over jullie vrees bij terugkeer. De volmacht van de biologische vader van Gi. (...) en Lu. (...) toont aan dat de kinderen met zijn toestemming Georgië mochten verlaten. Het abonnement van het openbaar vervoer en de kaart die volgens uw vrouw aantonen dat jullie sociale bijstand kregen in Georgië (CGVS Ana p. 2) zeggen slechts iets over jullie sociaaleconomische toestand in Georgië, maar tonen niet aan dat jullie een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op extra schade zouden lopen.”

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoeker toont gelet op het voorgaande en in acht genomen dat hij in dit kader geen andere elementen aanvoert dan de hoger ongeloofwaardig bevonden asielmotieven evenmin aan dat in zijner

hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Gelet op het voormelde toont verzoeker verder niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Evenmin schendt de bestreden beslissing, gelet op hetgeen voorafgaat, artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

3.11. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door verweerder zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd: *“Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”*

3.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT